

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5048/06
16.01.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Томислава Медведа и Обрада Андрића, чланова већа, са саветником Врховног суда Биљаном Шундерић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље АА, изјављеној против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Нови Сад, број 432-25/2006 од 11.08.2006. године, донетог у предмету пореском, у нејавној седници већа одржаној дана 16.01.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Нови Сад, број 432-25/2006 од 11.08.2006. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Министарства финансија - Пореске управе - Филијале Темерин број 432-03/00073/06 од 19.05.2006. године, којим решењем је тужиљи, као пореском обвезнику, утврђен порез на наслеђену, односно на поклон примљену имовину, по уговору о поклону овереном у Општинском суду у Темерину Ов.бр.944/06 од 26.04.2006. године, у укупном износу од 157.212,51 динар.

Тужбом којом је покренула овај управни спор, тужила оспорава законитост решења туженог органа због нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У том смислу, истиче да је вредност предметне наслеђене имовине нетачно утврђена, те да се при процени исте није водило рачуна о њеном стварном стању, тржишној вредности и броју лица која исту користе. Како са напред наведених разлога налази да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, у смислу члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управно-правне ствари, нашао:

Тужба је основана.

Наиме, из образложења оспореног решења произлази да је по оцени туженог органа правилно поступио првостепени орган када је у поступку опорезивања на поклон примљене имовине, а по основу Уговора о поклону овереног у Општинском суду у Темерину дана 26.04.2006. године под бројем Ов.бр.994/06, након подношења пореске пријаве тужиљи утврдио предметну пореску обавезу у укупном износу од 157.212,51 динар, правилно применивши одредбу чл. 32. став 1. и чл. 33. Закона о порезима на имовину. Налазећи да тим решењем није повређен закон на штету тужиље, тужени орган је применом одредбе члана 151. Закона о пореском поступку и пореској администрацији жалбу тужиље изјављену против решења првостепеног органа од 19.05.2006. године одбио као неосновану.

Међутим, овај спор се за сада не може расправити с обзиром на то да првостепени орган није дао јасне разлоге за своју одлуку, нити је, у смислу члана 125. став 1. и члана 149. став 1. Закона о општем управном поступку утврдио све одлучне чињенице у погледу пореске обавезе тужиље утврђене у укупном износу од 157.212,51 динар. Наиме, из списка предмета и образложења првостепеног решења произлази као неспорно да тужиљи јесте омогућено учешће у поступку у којем је утврђена њена пореска обавеза на име пореза на поклоњену имовину (кућа са плацем) али се ни из образложења првостепеног решења од 19.05.2006. године, као ни из записника о утврђивању тржишне вредности некретнина број 432-00073/2006-13 од 16.05.2006. године, не може видети на који начин је утврђена пореска основица, односно вредност наведене имовине од 15.470,38 динара по м², односно укупна вредност имовине од 3.264.250,18 динара, па самим тим ни утврдити правилност утврђене пореске обавезе тужиље. Ово тим пре што је тужила и у поступку утврђивања пореске обавезе изјавила да није сагласна са извршеном проценом некретнина.

Ове повреде правила поступка није отклонио ни другостепени орган у доношењу решења по жалби

тужиље изјављеној против напред наведеног решења првостепеног органа, чиме је учињена битна повреда правила поступка из члана 199. став 2. и члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, а којим одредбама је прописано да се у образложењу решења морају оценити сви наводи жалбе, те да образложење решења садржи, између осталог, кратко излагање захтева странке, утврђено чињенично стање, разлоге због којих није уважен који од захтева странке, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Осим наведеног, из записника који је саставни део списка предмета, а који је сачињен на куцаном обрасцу, произлази да Комисију за утврђивање тржишне вредности некретнине чине три члана, при чему је наведени записник потписан од стране само једног, на који начин је такође учињена повреда правила поступка на штету тужиље.

Са напред наведених разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Врховни суд Србије је применом одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим да су правна схватања и примедбе суда изнети у овој пресуди обавезни за тужени орган у складу са чланом 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 16.01.2008. године, У.5048/06

Записничар, Председник већа-судија,

Биљана Шундерић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МС